

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 110156 24 Gži 4

Novi Travnik, 08.01.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Senad Begović i Aida Pezer-Alić, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja 1. V. Č. iz N. T., 2. M. L., D., 3. G. A., D., 4. A. M., O., 5. A. G. iz N. T., zastupani po punomoćniku Miri Blaž, advokatu iz Viteza, Stjepana Radića bb, protiv izvršenika S. Č. iz N. T., radi izvršenja na novčanim potraživanjima izvršenika, v.sp. 274,00 KM, odlučujući po žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 110156 24 I 4 od 11.07.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.01.2025. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 110156 24 I 4 od 11.07.2024. godine.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačen je prijedlog za izvršenje podnesen 09.04.2024. godine.

Protiv ovog rješenja tražitelji izvršenja zastupani po punomoćniku su blagovremeno izjavili žalbu kojom isto osporavaju u cijelosti iz svih zakonskih razloga, uz prijedlog ovom sudu da se osporeno rješenje ukinе i predmet vrati na ponovni postupak. U obrazloženju žalbe se navodi da je punomoćnik stranke shodno odredbi člana 305. ZPP-a uvijek ovlašten da primi troškove postupka od protivne stranke, te da te troškove punomoćnik može primiti i preko posrednika kao što su banka, pošta, sud i sl. Ističe da ovakav prijem novca niti jednom odredbom nije zabranjen, te da u situacije kada je punomoćnik ovlašten preduzimati sve radnje u izvršnom postupku na osnovu punomoći iz parničnog postupka, tada je ovlašten i primiti troškove izvršnog postupka, jer davatelj punomoći nije ograničio svoju punomoć u tom dijelu. Također navodi da se Ustavni suda BiH u svojoj odluci AP-2344/18 od 06.06.2018. godine nije bavio naplatom troškova postupka nego glavnog potraživanja, a da odluke Vrhovnog suda F BiH obavezuju samo taj sud, te da iste ne mogu izdržati objektivnu kritiku, jer ih zakonske odredbe demantiraju. Nadalje ukazuje i na odluku Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 079275 20 I gdje sud u identičnoj pravnoj situaciji usvojio prijedlog za izvršenje. Navodi da se sud u svojoj odluci bespotrebno bavio meritumom ovoga predmeta budući da je je prijedlog za izvršenje odbačen, te ističe da se u skladu sa odredbom člana 99. st. 1 ZOO-a ugovor o punomoćstvu treba tumačiti da je volja ugovornih strana da punomoćnik stranke može preduzimati sve radnje, pa shodno tome i primiti novac u izvršnom postupku.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa

članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16) zaključeno je:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi da je prijedlog za izvršenje o kome je odlučeno pobijanim rješenjem, podnesen 09.04.2024. godine radi naplate potraživanja-preostalih troškova parničnog postupka koji su dosuđeni pravosnažnom i izvršnom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 110156 18 P 2 od 31.12.2019. godine, da je izvršenje predloženo zapljenom 1/2 penzije izvršenika i prenosom navedenih novčanih sredstava na transakcijski račun punomoćnika tražitelja izvršenja. Povodom ovog prijedloga za izvršenje prvostepeni sud je zaključkom od 15.05.2024. godine naložio punomoćniku tražitelja izvršenja da u roku od 8 dana od dana prijema zaključka uredi odnosno dopuni prijedlog za izvršenje na način da Sudu dostavi punomoći tražilaca izvršenja koje će sadržavati posebno i izričito ovlaštenje za punomoćnika da u ime i za račun tražilaca izvršenja može naplatiti dosuđena potraživanja iz izvršne isprave, kao i troškove izvršnog postupka putem svog transakcijskog računa. Tražitelj izvršenja nije postupio po nalogu suda nego je dostavio samo punomoć V. Č. posebno i izričito ovlaštenje za punomoćnika da u ime i za račun ovog tražilaca izvršenja može naplatiti troškove izvršnog postupka putem svog transakcijskog računa, dok punomoć ostalih tražitelja izvršenja nije ni dostavio, uz obrazloženje da je dovoljna jedna punomoć od jednog tražitelja izvršenja Također prvostepeni sud je pribavio parnični spis i izvršio uvid u date punomoći te ustanovio da su tražitelji izvršenja ovlastili punomoćnika za poduzimanja svih radnji (član 305. ZPP-a), a kojom punomoćnika nisu izričito i posebno ovlastili da može u izvršnom postupku naplatiti putem svog transakcijskog računa dosuđena potraživanja iz izvršne isprave.

Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje to je odluka prvostepenog suda pravilna i na zakonu zasnovana. Naime, Ustavni sud BiH je u Odluci broj AP-2344/18 od 06.06.2018. godine, baveći se pitanjem primjene člana 305. ZPP-a, a vezi sa članom 36. ZIP-a, zauzeo pravni stav da je punomoćnik stranke ovlašten da naplati sredstva iz izvršne isprave preko svog računa, samo ako ga je stranka na to izričito ovlastila, te budući da su odluke i pravni stavovi Ustavnog suda BiH obavezujući (a što je i razlog zbog koga ostali sudovi postupaju po uputama i stavovima Ustavnog suda BiH), to je i Vrhovni sud F BiH donio Odluku broj 65 0 I 6040970 18 Spp 3 od 19.10.2018.godine kojom je izmijenio svoju raniju odluku o spornom pravnom pitanju u istom predmetu od 12.02.2018. godine i zaključio da je dopušteno da se potraživanje iz izvršne isprave u izvršnom postupku prenese na račun punomoćnika tražitelja izvršenja, ako je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći u kojoj je tražitelj izvršenja svom punomoćniku (advokatu ili advokatskom društvu) dao izričito i posebno ovlaštenje da može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje, kao i troškove postupka, preko svog računa. Budući da su i Ustavni sud a i Vrhovni sud Federacije BiH zauzeli identično stanovište povodom pitanja naplate potraživanja tražitelja izvršenja, to je i prema ocjeni ovog suda navedena odluka pravilna, jer se odredba člana 305. ZPP-a odnosi samo na dobrovoljno izvršenje činidbe dužnika, a u slučaju prinudne naplate putem računa punomoćnika potrebno je imati posebno odobrenje od povjerilaca. Žalbeni navodi tražitelja izvršenja da odluke Ustavnog suda BiH i Vrhovnog suda F BiH ne mogu izdržati objektivnu kritiku imajući u vidu odredbu člana 305. ZPP-a, ovaj sud nije mogao prihvatiti, jer su stavovi ovih sudova potpuno usaglašeni, logični i

shodno tome pravilni. Također pozivanje punomoćnika tražitelja izvršenja na odluku prvostepenog suda u predmetu 51 0 P 079275 20 I su neosnovani, jer se u navedenom predmetu ne radi o identičnoj činjeničnoj situaciji, te ovaj sud u ovom izvršnom postupku ne može vršiti tumačenje volje ugovornih strana prilikom zaključenja ugovora o punomoćstvu u parničnom postupku, zbog čega ovaj sud izraženi stav Vrhovnog suda F BiH izražen u odluci br. 65 0 I 6040970 18 Spp 3 od 19.10.2018.godine prihvata kao logičan, zakonit i shodno tome pravilan.

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, odbio žalbu tražitelja izvršenja kao neosnovanu i potvrdio prvostepeno rješenje.

Predsjednik vijeća  
Davor Kelava